

Republika Hrvatska
Općinski sud u Novom Zagrebu
Turinina 3 - 10010 Zagreb

Poslovni broj: 9 P Ob-156/2025-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sucu toga suda Ani Tomašić, u pravnoj stvari mlt. tužitelja Frana Petrića iz Zaprešića, Tina Ujevića 7, OIB: 45560459810 i mlt. Brune Petrić iz Zaprešića, Tina Ujevića 7, OIB: 03318361474, oboje zastupani po ocu i zz Goranu Petriću iz Zaprešića, Tina Ujevića 7, OIB: 17255929070, a on po punomoćniku Tomislavu Beloši, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženice Marijane Petrić, Bijela Gorica, Bregovita ulica 18, OIB: 43934297135, radi povišenja iznosa uzdržavanja, nakon održane glavne rasprave 9. ožujka 2026., održane u prisutnosti zakonskog zastupnika tužitelja, punomoćnice tužitelja Marije Tabain, odvjetnice u Zagrebu, te tuženice, 23. travnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Mijenja se odluka o uzdržavanju iz rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj R1 Ob 801/2023 od 4. prosinca 2023. na način da majka Marijana Petrić, Bijela Gorica, Bregovita ulica 18, OIB: 43934297135, na ime uzdržavanja mlt. tužitelja Frana Petrića iz Zaprešića, Tina Ujevića 7, OIB: 45560459810, umjesto dosadašnjeg iznosa od 50,00 eura mjesečno plaća iznos od 290,00 eura, a na ime uzdržavanja mlt. Brune Petrić iz Zaprešića, Tina Ujevića 7, OIB: 03318361474, umjesto dosadašnjeg iznosa od 50,00 eura mjesečno plaća iznos od 264,00 eura, počevši od dana podnošenja tužbe, odnosno od 24. travnja 2025. pa nadalje sve dok za to budu postojali zakonski uvjeti, do svakog 15. u mjesecu za tekući mjesec, na tekući račun oca i zz Gorana Petrića iz Zaprešića, Tina Ujevića 7, OIB: 17255929070, otvoren kod Erste bank d.d., broj IBAN HR: 4924020063209026187, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dospijeca svakog pojedinog iznosa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je objavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

II. Nalaže se tuženici naknaditi tužiteljima trošak parničnog postupka u iznosu od 500,00 eura (petsto eura), u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelji su ovome sudu 24. travnja 2025. podnijeli tužbu radi povišenja iznosa uzdržavanja. U tužbi navode kako je odlukom Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj R1 Ob-801/2023 od 4. prosinca 2023. doneseno rješenje kojim se razvodi

brak stranaka i odobrava Plan zajedničke roditeljske skrbi od 18. studenoga 2023. Predmetnim Planom ZRS određeno je da će zajednička djeca, ovdje tužitelji, mlt. Fran Petrić i mlt. Bruna Petrić, stanovati s ocem na njegovoj adresi stanovanja, s majkom ostvarivati osobne odnose te da je majka, ovdje tužena u obvezi pridonositi za svako dijete iznos od 50,00 €. Tužena kao roditelj uopće ne ostvaruje osobne odnose s djecom u opsegu kako su određeni planom, odnosno ne ostvaruje ih nikako. Ne podmiruje niti obvezu uzdržavanja koja je ispod svakog zakonskog minimuma. Sve troškove za djecu snosi jedino i isključivo otac i zz mlt. tužitelja koji u cijelosti već godinama obnaša sve sadržaje roditeljske skrbi, u potpunosti samostalno brine o zdravlju, obrazovanju i razvoju mlt. djece bez ikakve pomoći i sudjelovanja tužene. Mlt. djeca su sada tinejdžeri, u dobi od nepunih 12 i 15 godina, iziskuju više troškova i potreba vezano za školu, odjeću, obuću, ali i svakodnevni život te se smatra da postoje opravdani uvjeti za povišenje uzdržavanja na makar onaj zakonski minimum koji pripada ocu kao osobi koja stanuje s djecom i brine o svim njihovim potrebama.

2. U odgovoru na tužbu tuženica ističe kako je zbog teškog razvoda i maltretiranja od strane bivšeg supruga ostala bez ičega, slijedom čega nije bila u mogućnosti podmirivati svoje zakonske obveze prema djeci. Navodi da joj suprug ništa nije dao nakon razvoda i da je smatrala da je životno ugrožena od strane istog, a da je materijalno stanje istog jako dobro. Ističe da ne bježi od svoje zakonske obveze uzdržavanja, ali navodi da je nezaposlena te nije u mogućnosti plaćati navedeni iznos, te predlaže da sud ponovno odredi uzdržavanje u iznosu od 50,00 eura. Zaključno navodi da nema u vlasništvu nikakvu imovinu, pokretnu i nepokretnu, te nema štednju.

3. U dokaznom postupku sud je pročitao rješenje ovog suda broj R1 Ob-801/2023 od 4. prosinca 2023. na listu 5-19, te je na ročištu održanom 9. ožujka 2026. saslušao zakonskog zastupnika maloljetnih tužitelja te tuženicu.

4. Analizom izvedenih dokaza u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN br. 53/91, 91/92, 111/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23) kao rezultata cjelokupnog raspravljanja ovaj sud nalazi da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

5. U čl. 2. st. 1. Zakona o parničnom postupku određeno je da u parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku. Odredbom čl. 7. Zakona o parničnom postupku određeno je da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a u čl. 219. istog Zakona da je u parnici svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika.

6. Predmet spora je izmjena odluke o uzdržavanju mlt. tužitelja, odnosno povišenje iznosa uzdržavanje s mjesečnih iznosa od 50,00 eura za svakog od tužitelja određenih rješenjem ovog suda broj R1 Ob-801/2023 od 4. prosinca 2023., na mjesečne iznos od 290,00 eura za mlt. Frana i iznos od 264,00 eura za mlt. Brunu, počevši od dana podnošenja tužbe pa nadalje, koji je tužbeni zahtjev tužitelj specificirao na ročištu 9. ožujka 2026.

7. Naime, prema odredbi čl. 285. Obiteljskog zakona (Narodne novine 103/15, 98/19, 47/20, 49/23 i 156/23, dalje ObZ-a) osoba koja prima i osoba koja daje uzdržavanje može tražiti da sud povisi ili snizi iznos uzdržavanja, odluči o prestanku uzdržavanja ili promjeni.

8. Odredbom članka 307. stavak 1. ObZ-a propisano je da će u sporu o uzdržavanju sud utvrditi ukupan iznos sredstava potrebnih za uzdržavanje, a u stavku 2. da će pri procjenjivanju potreba uzdržavane osobe sud uzeti u obzir njezine prihode, imovinsko stanje, sposobnost za rad, mogućnost zaposlenja, zdravstveno stanje, te druge okolnosti o kojima ovisi odluka o uzdržavanju, a stavku 3. da će sud pri procjenjivanju mogućnosti osobe koja je dužna uzdržavati uzeti u obzir njezino imovinsko stanje, sva njezina primanja i stvarne mogućnosti stjecanja povećane zarade, njezine vlastite potrebe i druge zakonske obveze uzdržavanja.

9. Odredbom članka 310. stavak 1. ObZ-a je propisano da roditelj s kojim dijete stanuje svoj udio u obvezi uzdržavanja djeteta ispunjava kroz svakodnevnu skrb o djetetu, a roditelji koji ne stanuju s djetetom obvezu uzdržavanja djeteta ispunjava zadovoljavanjem materijalnih potreba djeteta u obliku novčanog uzdržavanja, a u stavku 2. da svakodnevna skrb o djetetu smatra se jednakovrijednom zadovoljavanju materijalnih potreba djeteta u obliku novčanog uzdržavanja.

10. Odredbom članka 311. stavak 1. ObZ-a je propisano da ukupne materijale potrebe djeteta koje sud utvrđuje u parničnom postupku odnose se na troškove stanovanja, prehrane, odijevanja, higijene, odgoja, obrazovanja, skrbi o djetetovom zdravlju i druge slične troškove, a u stavku 2. da ukupne materijale potrebe djeteta određuju se prema životnom standardu roditelja koji ima obvezu plaćanja uzdržavanja.

11. Odredbom članka 313. stavak 1. ObZ-a je propisano da ukupne mogućnosti roditelja obveznika uzdržavanja koje sud utvrđuje u parničnom postupku odnose se na prihode i imovinsko stanje roditelja koji ima obvezu plaćati uzdržavanje u vrijeme kad se uzdržavanje određuje, u stavku 2. da roditelj koji ima obvezu plaćati uzdržavanja dužan je prikazati ukupne neto prihode u koje ulaze sva stalna i privremena novčana primanja, a u stavku 5. da novčane obveze roditelja obveznika uzdržavanja uzimaju se u obzir samo u iznimnim slučajevima ako traju dulje vrijeme i ako su nužne za zadovoljenje osnovnih životnih potreba.

12. Odredbom članka 314. stavak 1. ObZ-a je propisano da će ministar nadležan za poslove socijalne skrbi odlukom odrediti minimalne novčane iznose koji predstavljaju minimum iznosa ukupnih materijalnih potreba za mjesečno uzdržavanje maloljetnog djeteta, koje je dužan platiti roditelj koji ne stanuje s djetetom.

13. Na ročištu održanom 9. ožujka 2026. zakonski zastupnik mlt. tužitelja je izjavio kako mjesečno izdvaja za hranu za oba djeteta 400,00 €, za odjeću 90,00 €, za higijenu 20,00 €. Troškove prijevoza glede škole nema, međutim podmiruje školske izlete koji su obično 2 puta godišnje, kupuje školske knjige i bilježnice, te podmiruje instrukcije

za oba djeteta koje isti pohađaju svaki tjedan po 2 – 3 sata, a mjesečno za sve navedeno izdvoji oko 290,00 €. Djeca su zdrava te s navedene osnove nemaju povećane materijalne potrebe, a Bruna ide izvan nastavnog na engleski jezik što plaća 60,00 € mjesečno, te na odbojku koju također plaća 60,00 € mjesečno. Također za Bruninu odbojku izdvaja iznose za opremu i kotizaciju, dok Fran trenira kik boks koji plaća 60,00 € mjesečno. Nadalje izdvaja za poklone za rođendane druge djece, što u pravilu iznosi oko 50,00 € mjesečno, a oba djeteta imaju mobitel, a račun za cijelo kućanstvo za mobitel i internet iznosi 70,00 € mjesečno. Navodi da Bruna svaku godinu u srpnju ide na odbojkaški kamp tjedan dana koji plaća 650,00 €, a djecu svake godine vodi na izlet 4 – 5 dana, a trošak istog iznosi 600,00 – 700,00 €. Istaknuo je da je tuženica temeljem plana o zajedničkoj roditeljskoj skrbi bila dužna plaćati uzdržavanje u iznosu od 50,00 € mjesečno za svako dijete, što je ista činila prvih nekoliko mjeseci, a nakon toga uzdržavanje se prisilno naplaćuje putem FINA-e. Tuženica se čuje s djecom telefonski, misli da dva puta tjedno, a glede samih ostvarivanja osobnih odnosa navodi da je to u protekle dvije godine sveukupno možda bilo 3 tjedna. Njegova bivša supruga djeci je tijekom ove dvije godine u nekoliko navrata kupila odjeću, ne sjeća se da bi kupila bilo što drugo. Njegova mjesečna primanja iznose 3.000,00 eura.

14. Na istom ročištu tuženica je iskazala kako je nezaposlena unatrag dvije godine, iako aktivno traži posao, a povremeno radi iako nije prijavljena, te s te osnove ostvaruje oko 300,00 – 400,00 € mjesečno. Stanuje u kuću svojih roditelja zajedno s njima, majka ne radi, a tata je u mirovini, te nema u vlasništvu nekretninu, niti pokretnine. S djecom se čuje svaki dan, a viđa ih rjeđe s obzirom da nema automobil, te ih u prosjeku viđa jednom mjesečno. Nastoji svaki put kad ih vidi kupiti odjeću ili obuću, te im dati novac u iznosu od oko 20,00 €, 30,00 ili 50,00 €, s time da naglašava da kada novac nema onda im ne kupi ništa, niti da novac. Nadalje navodi da nema zdravstvenih poteškoća, nema drugih zakonskih obveza uzdržavanja niti kreditne obveze. Ponekad ode u Srbiju gdje također nastoji raditi, a tamo boravi u kući svoje prijateljice, ili svog trenutnog partnera. Navodi da je cijeli život radila kao trgovac, te bi u prosjeku mogla ostvarivati plaću oko 800,00 € mjesečno, a da iznos koji traži tužitelj neće nikada moći podmirivati. Trenutno podmiruje 100,00 € za oba djeteta, što se naplaćuje prisilno.

15. Prvotno valja navesti kako se tuženica ne može pri osporavanju obveze uzdržavanja mlt. tužitelja sa uspjehom pozivati na novčane mogućnosti oca i zakonskog zastupnika s kojim mlt. tužitelji stanuju jer taj roditelj svoj udio u obvezi uzdržavanja ispunjava kroz svakodnevnu skrb o djeci koja se smatra jednakovrijednom zadovoljavanju materijalnih potreba djeteta u vidu novčanog uzdržavanja, kao što je propisano odredbama čl. 310. st. 1. i 2. ObZ.

16. Nadalje, sukladno Odluci Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike o minimalnim novčanim iznosima potrebnim za mjesečno uzdržavanje djece (Narodne novine br.78/2025), roditelj koji ne stanuje s djetetom dužan je za dijete od 15 godina koliko je star mlt. Bruno doprinositi mjesečni iznos od 290,00 eura, dok je za dijete od 12 godina koliko je stara mlt. Bruna dužan doprinositi mjesečni iznos od 264,00 eura, a koji iznos služi za zadovoljenje najosnovnijih potreba

i troškova djeteta s osnove stanovanja, prehrane, odijevanja, higijene i dr., sve u smislu odredbe članka 311 Obz-a.

17. Prema Odluci o minimalnim novčanim iznosima potrebnim za mjesečno uzdržavanje djeteta („Narodne novine“ broj 48/23), koja je bila na snazi u vrijeme donošenja rješenja ovog suda od 4. prosinca 2023. i odobravanja plana o zajedničkoj roditeljskoj skrbi, minimalni novčani iznos koji predstavlja minimum iznosa ukupnih materijalnih potreba za mjesečno uzdržavanje mlt. djeteta u Republici Hrvatskoj kojeg je dužan platiti roditelj koji ne stanuje s djetetom, za dijete od 7 do 12 godina iznosi 203,15 eura, a za dijete od 13 do 18 godina 223,46 eura. Dakle nesporno je kako je iznos obveze tuženice za uzdržavanje mlt. djece utvrđen rješenjem ovog suda od 4. prosinca 2023. puno ispod zakonskog minimuma i prema sadašnjoj Odluci o minimalnim novčanim iznosima potrebnim za mjesečno uzdržavanje djeteta, i prema Odluci iz 2023. Nadalje nesporno je da tuženica niti iznos od 50,00 eura po djetetu ne plaća dobrovoljno, već se isto naplaćuje prisilno.

18. U konkretnom slučaju nedvojbeno je da su ukupne materijalne potrebe mlt. tužitelja u vrijeme donošenja ranije odluke bile veće od iznosa od 50,00 eura po djetetu, a iste nastavljaju rasti, kako zbog činjenice odrastanja, tako i zbog rasta troškova života (prehrane, režija, odjeće i obuće, higijenskih potrepština i sl.), te iste iznose i više od zahtijevanih novčanih iznosa, što tuženica niti ne osporava. Radi se dakle o promjenama okolnosti koje opravdavaju povišenje doprinosa za uzdržavanje mlt. tužitelja sukladno odredbi čl. 285. ObZ-a.

19. U odnosu na tuženicu, potrebno je istaknuti da se radi o mlađoj, zdravstveno i radno sposobnoj osobi, koja je dužna uložiti dodatne napore za uzdržavanje svoje djece, dakle ovdje mlt. tužitelja, o kojima ne brine i skrbi na drugi način, pa može i mora plaćati zatražene iznose uzdržavanja, jer se radi o minimalnim iznosima uzdržavanja potrebnim za uzdržavanje djece te dobi, koji je propisan navedenim Odlukama.

20. Dakle, ocjena je ovog suda da u konkretnom slučaju ne postoje okolnosti koje bi opravdavale primjenu odredbe čl. 314. st. 3. ObZ-a i utvrđivanje potreba mlt. tužitelja u iznosu nižem od zakonskog minimuma. Naime, minimalne ukupne materijalne potrebe djeteta dužan je plaćati svaki roditelj koji je radno sposoban, makar bio nezaposlen i bez bilo kakvih prihoda ili imovine. Ovo iz razloga što temeljno načelo uzdržavanja djeteta zahtijeva od roditelja obveznika da uloži svu svoju radnu sposobnost i snagu kako bi mogao ostvariti dovoljno prihoda radi uzdržavanja svoga djeteta (čl. 288. st.1. ObZ-a).

21. Imajući dakle u vidu da je zbog odrastanja i školovanja tužitelja te rasta troškova života potreban veći financijski doprinos za njihovo uzdržavanje, uvažavajući naprijed navedene okolnosti na strani tuženice kao obveznika uzdržavanja, ista je prema ocijeni ovog suda u mogućnosti za uzdržavanje mlt. Frana doprinositi zatraženi iznos od 290,00 EUR mjesečno, a za mlt. Brunu iznos od 264,00 mjesečno, koji iznos predstavlja minimalni novčani iznos potreban za mjesečno uzdržavanje djece te dobi i dostatan je tek za podmirivanje osnovnih životnih potreba tužitelja.

22. Pri ocjenjivanju mogućnosti majke za uzdržavanje sud je na temelju prikupljenih i dostupnih podataka u spisu utvrdio da tuženica prema trećima nema zakonske obveze uzdržavanja osim mlt. tužitelja, da nema kreditne obveze, da djeca od faktičnog prestanka bračne zajednice roditelja žive sa ocem, a da majka doprinosi za uzdržavanje istih s mjesečnim iznosom za oba djeteta od 100,00 eura, te da se taj iznos naplaćuje prisilno. Nadalje, ovaj sud imao je u vidu odredbu članka 3. Konvencije o pravima djeteta („Narodne novine“ – Međunarodni ugovori 12/93 i 20/97) koja propisuje da interesi djeteta trebaju imati prednost, te odredbu članka 27. Konvencije o pravima djeteta prema kojoj odredbi svakom djetetu treba priznati pravo na standard življenja primjeren djetetovu tjelesnom, duševnom, duhovnom, ćudorednom i društvenom razvoju, a roditelji su u prvom redu odgovorni osigurati, unutar svoje sposobnosti i novčanih mogućnosti, životne uvjete nužne za djetetov razvoj.

23. Tužiteljima je priznat trošak jednokratne nagrade za cijeli prvostupanjski postupak u iznosu od 400,00 eura sukladno Tbr. 7. toč. 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 138/23 – dalje: Tarifa), uvećano za PDV od 25 %, odnosno priznat im je ukupan trošak od 500,00 eura.

24. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

Zagreb, 23. travnja 2026.

Sudac
Ana Tomašić

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka iste, putem Općinskog suda u Novom Zagrebu, na županijski sud sukladno čl. 4. Zakona o područjima i sjedištima sudova (Narodne novine RH 21/22), pismeno u tri istovjetna primjerka.

DNA:

1. pun. tužitelja
2. tuženici

Broj zapisa: **9-30887-0e51b**

Kontrolni broj: **04ab3-e866d-d0e30**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.